

Duhovna misel - 27. mar. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

4. postna nedelja

»Ko je bil še zelo daleč, ga je njegov oče zagledal in zasmilil. Oče je pritekel, ga objel in poljubil« (Lk 15,20).

S tem nas evangelij postavi v srce prilike, ki pokaže očetovo srce, ko zagleda, da se vrača njegov sin: pretresen vse do drobovja, napolnjen, dospe do doma, marveč ga preseneti, ko mu steče naproti. To je sin, ki ga je čakal in si ga želel. Oče, ki je ganjen, ko ga vidi, da se vrača.

A to ni bil edini trenutek, ko se je oče spustil v tek. Njegovo srce ostalo nepopolno brez navzočnosti še drugega sina. Zato gre tja, kjer ga naproti, da ga povabi, naj se udeleži praznovanja. A ta ne zmore sodelovati v očetovega veselja in ne prizna vmitve svojega brata: »ta tvoj sin«, ker je njegov brat še naprej izgubljen, ker ga je pravzaprav izgubil iz srca.

Na pragu tiste hiše se pojavijo ločenosti in nasprotnosti, napetosti in spori, ki bodo vedno udarjali na vrata naših velikih želja, naših želj, naših bratstvo in da bi vsak človek mogel že sedaj izkusiti svoje dostojanstvo sina.

Toda ob pravem času, bo na pragu tiste hiše z sem svojimi željami zablestela Očetova želja: da bodo vsi njegovi otroci deležni očetovega veselja; da nihče ne bi živel v nečloveških pogojih, kakor je bilo z izgubljenim mlajšim sinom, niti kot sirote, v izoliranosti in zagrenjenosti kakor izgubljeni sin. Njegovo srce hoče, da se vsi ljudje rešijo in pridejo do očetovega resnice.

Zato nas Jezus vabi, naj gledamo in občudujemo Očetovo srce, ki se bomo mogli vsak dan znova odkrivati kot bratje. Sano izhajajo iz širokega obzorja, ki nam zmore pomagati, da premagamo naše klenke logike in ločenosti, bomo zmogli priti do pogleda, ki ne bo hotel ali zanikati naših različnosti, ki bi morda na silo hoteli doseči očetovo tiho izključitev. Samo če zmoremo vsak dan povzdigniti oči v nebo,

“Oče naš”, bomo uspeli stopiti v dinamiko, ki nam bo pomagala g^{2/3} upati živeti ne kot sovražniki, ampak kot bratje.

Tvit papeža Frančiška

Posvetimo se brezmadežnemu Marijinemu srcu, da se popolnoma dali na razpolago Božjim načrtom.

Božja Mati danes prime za roko našo pot: naj jo vodi po strmih in neznanih stezah bratstva in dialoga na pot miru (25. 3. 2022).

Če hočemo, da se svet spremeni, se mora predvsem spreminjati srce. Bog je spremenil zgodovino tako, da je potrkal na Marijino srce (25. 3.).

Samo božje odpuščanje izbriše zlo, razoroži mržnjo, povrne ljubezen. **Vrnimo se k Bogu, k njegovemu odpuščanju (25. 3.).**

V tem pštnem času v molitvi glejmo Križanega: dopustimo, da nas preplavi ganljiva Božja nežnost in položimo v njegove rane svoje rane sveta. - In questo tempo di quaresima preghiamo guardare il Crocifisso: lasciamoci invadere dalla commovente tenerezza di Dio, mettiamo nelle sue ferite quelle nostre e del mondo (21. 3.).